

mg yoe . com

SAMPLE BOOK

မော်ရီ ဘလွန်ရှော့ ရဲ့ ဝတ္ထု သုံးပုဒ်

အနုပညာ

မြန်မာစာအုပ်ဖြင့် မြန်လည်ရေးသားပြီး
အမှာစာ ရေးသည်

mg yoe . com

‘လူတစ်ယောက်ရဲ့ လွတ်လပ်မှုကို သူ့ဆီကနေ
 သိမ်းပိုက်လိုက်တယ် ဆိုတာက အတော့ကို မကောင်းတဲ့အလုပ်ပဲ။
 ဒါပေတဲ့လည်း လွတ်လပ်တဲ့လူဆိုတာကရော ရှိခဲ့ဖူးလို့လား။
 ကျွန်တော်တို့ လုပ်ချင်တာကို လုပ်ခဲ့ကြရလို့လား။
 ဒို့ပြင်တော့ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်စရာ ဆိုတာတွေက အပုံချည်းပဲ’။

ဖန်တလဲလဲ ငြိမ်းအေးသာယာ - -မှ

ကြောက်ရွံ့မှုဟာ ကိုယ့်ရဲ့ အရှင်သခင်ပဲ။ ဘာကိုမျှ မကြောက်တော့ဘူးရယ်လို့
 တွေးလိုက်မိရင်ဖြင့် စာဖတ်တယ် ဆိုတာဟာ အလကားပဲ။
 ကိုယ့်လည်ချောင်းထဲဆီက ပပျိုနိုင် ပအန်နိုင် ဖြစ်နေတဲ့ ကြောက်လန့်မှုက
 ဘယ်လိုစကားပြောရတယ် ဆိုတာကို သင်ပေးမှာ. . ။

နောက်ဆုံးစကား - -မှ

ဇာတ်လမ်း တစ်ခုတူလား။ ဇာတ်လမ်းတွေ မရှိဘူး။ ဘယ်သော်မှ ရှိမလာနိုင်တော့ဘူး။
 ကလတစ်ခု၌ ဆောက်တည်ရာမဲ့ - -မှ

Maurice Blanchot

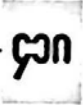
9 248050 632951

mgyoe.com

မြင့်သန်း၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

မြင့်သန်းကို ၁၉၄၉ ခုနှစ်က ရန်ကုန်မြို့တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ မူလ လက်ဟောင်း စိန့်ဂျွန်းကျောင်း (စိန့်ဂျွန်း၊ ဒိုင်အိုစီစင် ယောက်ျားလေးများကျောင်း၊ စိန့်ဂျွန်းကျောင်း အမည်ခံ လမ်းမတော် အထက ၁ မဟုတ်) တွင် ငယ်စဉ်က စ၍ အခြေခံပညာ ဆည်းပူးခဲ့သည်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် တွင် ဒဿနိကဗေဒ အဓိကပြုကာ ဆက်လက် ပညာဆည်းပူးခဲ့သည်။ စာပေရေးသားခြင်း၊ ဘာသာစကား လေ့လာခြင်းနှင့် အခြား ပညာရပ်အချို့ကို ဆက်လက် လေ့လာ ဆည်းပူးခဲ့သည်။ ဆရာဇော်ဂျီ ညွှန်းခဲ့သော 'ပြောက်ကျား စာရေးဆရာ'ဘဝကို သဘောကျသဖြင့် အချိန်ရသည့်အခါ စာတစ်ပုဒ်စ၊ နှစ်ပုဒ်စ ရေးနိုင်ရန် အားထုတ်သည်။

နှစ်ကာလများ
စာအုပ်အစီအစဉ်

မော်ဂျီ ဘလွန်ရှော့ရဲ့ ဝတ္ထုသုံးပုဒ်

မြင့်သန်း
မြန်မာဘာသာဖြင့် ပြန်လည်ရေးသားပြီး
အမှာစာ ရေးသည်။

နှစ်ကာလများ

အမှတ် ၁၀၄၊ အပေါ်ဆုံးထပ် (က)၊
အောင်ဇေယျလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၁ ၈၂၅၅၉၄၈၊ ၀၉ ၂၅၄၈၄၈၀၄၈။
e-mail: theras2001@gmail.com

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

မော်ရီဘလွန်ရှော့ရဲ့ ဝတ္ထုသုံးပုဒ်

မြင့်သန်း

မြန်မာဘာသာဖြင့် ပြန်လည်ရေးသားပြီး

အမှာစာ ရေးသည်။

ပထမအကြိမ်၊ မေ၊ ၂၀၂၀။

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀

တန်ဖိုး - ၆၀၀၀ ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ ဦးစိန်ဝင်း၊ နှစ်ကာလများ စာပေ (၀၀၇၄၄)၊ ၁၀၄၊ အပေါ်ဆုံးထပ် (က)၊
အောင်ဇေယျလမ်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ အတွင်းနှင့် အဖုံးပုံနှိပ် ဦးအေးဝင်း၊ အေးကမ္ဘာ
ပုံနှိပ်တိုက် (၀၀၂၉၀)၊ အမှတ် ၄၆၊ ၄၆လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ မျက်နှာဖုံး
နှစ်ကာလများ၊ ကွန်ပျူတာစာစီ သရဖီ၊ စာအုပ်ချုပ် ကိုမြင့်။

မာတိကာ

- အမှာ	၉
၁။ ဖန်တလဲလဲ ငြိမ်းအေးသာယာ	၂၃
၂။ နောက်ဆုံးစကား	၇၈
၃။ ကာလတစ်ခု၌ ဆောက်တည်ရာမဲ့	၁၀၆

A writer is not an idealistic dreamer, he does not contemplate himself in the intimacy of his beautiful soul, he does not submerge himself in the inner certainty of his talents. He puts his talents to work; that is, he needs the work he produces in order to be conscious of his talents and of him. The writer only finds himself, only realizes himself, through his work; before his work exists, not only does he not know who he is, but he is nothing.

Maurice Blanchot
'Literature and The Right to Death'

အမှာ

မော်ရီ ဘလွန်ရှော Maurice Blanchot မှာ ကျွန်တော် သဘော ကျသော ဥရောပ စာရေးဆရာများစာရင်းတွင် ပါသူ ဖြစ်သည်။ 'ဥရောပ စာရေးသူများ'ဟု ကန့်သတ်ဆိုရသည်မှာ မြန်မာစာပေ ရေးသားဖော်ထုတ် မှုရပ်ဝန်းအတွင်း၌ 'အနောက်တိုင်း စာရေးသူများ'ဟု လွယ်လွယ်ခေါ်ဆို ကြသော အသုံးအနှုန်းတစ်ခု ရှိနေခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ စင်စစ်၊ ထို -အသုံးအနှုန်း-မှာ ပြည့်စုံလုံလောက်သော အသုံးအနှုန်း မဟုတ်သည် သာမက ထွေပြားနေပြီး မရေရာမှုတွင် အခြေခံကာ သတ်မှတ်ခေါ်ဆို ရေးသားနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အနောက်ဟူသော ယေဘုယျအသုံးအနှုန်း မှာ အလွန်ကျယ်ပြန့်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ၊ ရံဖန်ရံခါ ဥရောပ စာပေအနု ပညာရှင်များနှင့် အမေရိကန်၊ လက်တင်အမေရိကန်၊ ကနေဒါ စသည့် ရပ်ဝန်းများက စာပေအနုပညာရှင်များကို ရောထွေးလက်ခံနေတတ်ကြ လေသည်။ ဥရောပဟု ဆိုသည်နှင့်ပင် အင်္ဂလန်နှင့် ဥရောပကို တစ် သဘောတည်း လက်ခံတတ်ကြသည်။ စင်စစ်၊ မတူပေ။ ဘာသာစကား တည်ဆောက်မှုအပိုင်းတွင်သော် ပို၍ ကွာသေးသည်။ ဥပမာ၊ ပြင်သစ်နှင့် အင်္ဂလိပ် ..။ ဘာသာစကားအပိုင်းတွင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကားသည်

ပြင်သစ်ကဲ့သို့ အသုံးအနှုန်း ကြွယ်လှသည်မဟုတ်ကြောင်း ပညာရှင် အတော်များများက ဆိုသည်။ လက်ခံကြရသည်။ ဘက်ကက် Samuel Beckett ဆိုလျှင် အင်္ဂလိပ်စာဖြင့် ရေးသားရသည်မှာ ပြင်သစ်ဘာသာ စာဖြင့် ရေးသားရသည်ကဲ့သို့ အားမရကြောင်း အကြိမ်ကြိမ် ရေးခဲ့ဖူးသည်။

ဘလွန်ရှော့ မှာ ပြင်သစ်လူမျိုးဖြစ်ပြီး သူ၏အရေးအသားများကို ပြင်သစ်ဘာသာ စာဖြင့် ရေးသားသည်။ သူ၏အရေးအသား အများစုကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြန်လည်ရေးသားကြသည်။ ကျွန်တော် ဖတ်နိုင်သည်မှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ စာဖြင့် ပြန်လည်ရေးသားထားသော အရေးအသားများသာ ဖြစ်သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ငါးဆယ်နီးပါးက ပထမဦးဆုံး ဖတ်ရှုခဲ့ရပြီး ကိုယ့်ဘာသာ ဘဝင်ကျနေခဲ့မိသည်။ သို့သော်၊ ဘလွန်ရှော့ ဆိုသည်မှာ မည်သည်၊ မည်သို့ မသိ။ စာရေးဆရာသက်သက်လော၊ တွေးခေါ်ရှင်လော .. စသည်ဖြင့် မရေမရာ။ မရေရာရသည်မှာ မသိသဖြင့် ဟု ဝန်ခံရပေမည်။ ဘလွန်ရှော့၏ အရေးအသားအချို့ကို ဖတ်ကာ တုပ၍ ရှာကြံရေးခဲ့သည်များလည်းရှိကြောင်း ဝန်ခံရပေမည်။ နောက်ပိုင်း (အရပ်တစ်ပါး၌) စာပေ-ဘာသာစကား .. စသည်တို့ကို ဆက်လက်လေ့လာခွင့်ရသောအခါ ဘလွန်ရှော့အကြောင်းကို သိလာရသည်။ သူသည် ဆိုကာမျှ မည်ကာမျှ စာရေးဆရာတစ်ဦး မဟုတ်။ တွေးခေါ်ရှင်၊ စာပေပညာရှင် (စာပေပညာရှင်နှင့် စာရေးဆရာမှာ တစ်မျိုးတည်း၊ ဂုဏ်ရည်တစ်ခုတည်း မဟုတ်) တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ သူ့ဝတ္ထု အရေးအသားများမှာ ပညာတတ်တို့၏ ပရိဂုဏ်အတွင်း တခုတ်တရ ဆွေးနွေးစရာ ဖြစ်သည်။ ဒယ်ရီဒါ Jacques Derrida က 'ငါတို့တွေ ဖတ်ဖို့၊ ထပ်ပြီး ဖတ်ကြည့်ဖို့ သူ့အရေးအသားတွေက စောင့်နေတာ' ဟူ၍ ရေးသားခဲ့ဖူးသည်။ မှန်၏။ ဖတ်ပြီးနောက် ပြန်ဖတ်ရသော အရေးအသားမျိုး ဖြစ်သည်။

ဤတွင် ဆိုရန် ရှိနေသေးသည်။ ဘလွန်ရှော့၏ အရေးအသားမှာ ပြင်သစ်-အနောက်ဥရောပ သိမှုအခြေခံတွင် တည်ကာ ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်လေရာ လူမျိုးတစ်ရာတစ်ပါးနှင့် ကိုက်ညီသော လေမျိုးရှစ်ဆယ့်

လျက်ဆားမျိုး မဟုတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အချို့အတွက် ရေးရေးသာ မြင်ရသော တောင်ကုန်းကလေးမျိုး ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နေမည်။ သို့ဖြစ် လေသော်၊ အနီးအနားသို့ သွားနိုင်သမျှ သွား၍ကြည့်စေချင်သည်။
 ဪ၊ သူတို့ရဲ့ 'တောင်'ဆိုတာက ဒီလိုကိုးဟု သိလျှင်ပင် တစ်စုံတစ်ခု ကို သိမှတ် ခံစားနားလည်နိုင်မှုထဲတွင် ရလိုက်သည်ဟု ဆိုချင်သည်။
 ငါတို့ဆီမှာလည်း ဒီလိုတောင်မျိုး အရှိသားပဲဟု ဖုန်ထရုံ ခုန်ပြမည်ဟု ဆိုသော ခွေးလေးကြမ်းပိုးတို့ သိမှုမျိုးဖြင့် တိုင်းတာမကြည့်ကြစေချင် ပါ။ တိုင်းခွင့်ကား ရှိသည်။ အရာထင်လိမ့်မည်ကား မဟုတ်။ နှိုင်းယှဉ် လေ့လာမှုပြုခြင်းသည် ဘာသာစကားတစ်မျိုးတည်းတွင် အခြေခံသော ပေတံတစ်ချောင်းတည်းဖြင့် တိုင်းတာကြည့်ရန်မှာ မဖြစ်နိုင်။

ဘလွန်ရှော၏ ဝတ္ထုသုံးပုဒ်ကို မြန်မာဘာသာ စာဖြင့် ပြန်လည် ရေးသားရန် အားထုတ်သည်မှာ ဆယ်နှစ်-ဆယ့်ငါးနှစ်ခန့် ကြာခဲ့ပါ သည်။ အကြောင်းတစ်ချက်မှာ ဘာသာစကားတစ်ခုမှ အခြားဘာသာ စကားတစ်ခုသို့ အပြောင်းအလဲပြုရာတွင် ရေးသားဖော်ထုတ် တင်ပြထား သော အကြောင်းအရာကို သိရုံဖြင့် မလုံလောက်ဟု ကျွန်တော် လက်ခံ ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဘာသာစကားတစ်ခုကို တတ်ကျွမ်းသည် ဆိုကာမျှဖြင့် အခြားဘာသာစကားတစ်ခု (အထူးသဖြင့် မိမိ၏ မွေးရင်း ဘာသာစကားတစ်ခုခု) အားဖြင့် ပြန်လည်ရေးသား ဖော်ထုတ်တင်ပြ၍ မဖြစ်နိုင်ဟု ထင်သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအထင် - ထိုအမြင်တို့ကို အခြေခံ ကာ ပြန်လည်ရေးသားမှုများကို မြန်မာဘာသာ စာအရ ပြန်လည်ရေး သား ဖော်ထုတ်မှုများအတွင်း တွေ့လာရသည်။ ကြောက်ခမန်းလိလိ ဖြစ်လာသည်။ ဤသည်မှာ ဝမ်းနည်းစရာကောင်းလှသော အပြုအမူ တစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ ပညာရှင်၊ ပညာတတ်ဟု အထင်ခံရလိုသဖြင့် မျက် နှာလွှဲ ခဲပစ် ပြုကြသော အပြုအမူများ ဖြစ်သည်။ Aesthetics ဆိုသည် ကို နကန်းတစ်လုံးမျှ မသိဘဲ မြန်မာ့ရသပညာကို ရေးသားကြသည်မှ စ၍ အင်္ဂလိပ်စာမှ ဖြောင့်ဖြောင့် မဖတ်တတ်သူတို့က လူးဝစ်ကယ်ရယ် Lewis Carol ၏ အယ်လစ်နှင့် ဆန်းကြယ်သောကမ္ဘာထဲက ချက်ရှာ ကြောင် Cheshire cat ကို ကြောင်ကလေးက ဟိုခုန်ဒီခုန် .. ဖြစ်လေအောင်

ပြန်လည်ရေးသားခြင်းများ ပေါ်ခဲ့သည်။ ဖတ်ခဲ့ရသည်။ ပညာရပ်တိုင်းမှာ စနစ်တကျလေ့လာရန် လိုပါသည်။ သွားလေသူ ပညာရှင်တစ်ဦး ရေးခဲ့သော ပို့(စ)မော်ဒန်ကာလတွင် 'ဖတ်ချင်သလိုဖတ်ပြီး နားလည်ချင်သလို နားလည်နိုင်သည်' ..၊ 'ဖတ်ချင်ရာက စဖတ်နိုင်သည်' .. ဆိုသော အဆိုများမှာ ဖော်ထုတ်တင်ပြသူကိုယ်တိုင်က နားလည်လွဲခဲ့ခြင်းများသာ ဖြစ်သည်။ မြန်မာဘာသာ စာကိုသာ အခြေခံဖတ်ရှုသူ တချို့တွင် ထို-အမြင်လွဲ-တို့ကို စွဲခဲ့ကြသည်။

ဘလွန်ရှောမှာ စာပေပညာရှင် (စာပေသီအိုရီ ဖော်ထုတ်နိုင်သော ပညာရှင်ဟု ယူလိုက ယူပါ) လည်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ စာပေရေးသား ဖော်ထုတ်မှုဆိုင်ရာ အမြင်များကို ရေးသားတင်ပြခဲ့သည်။ ထို-အရေးအသားများကို-မြန်မာဘာသာ စာဖြင့် ပြန်လည်ဖော်ထုတ် တင်ပြနိုင်ရန် အားထုတ်ပါဦးမည်။ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ မြန်မာဘာသာ စာအရ ပြန်လည်ရေးသားထားခြင်းများ ရှိပါသည်။ ယခုအကြိမ် ထုတ်ဝေခြင်းတွင်သော် မပါဝင်။ မပါဝင်ရသည်မှာ ယခု မြန်မာဘာသာစာဖြင့် ပြန်လည် ရေးသားထားခြင်းအပေါ် စာဖတ်သူတို့က မည်ရွေ့မည်မျှ ဖတ်ရှုနိုင်သည်၊ တုံ့ပြန်နိုင်သည်ကို သိရှိပြီးမှသာ ထပ်မံဖြည့်စွက် ထုတ်ဝေရန် သင့်မည်ဟု မြင်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မြင်ရသည်မှာ၊ ရှေ့တွင် ဆိုခဲ့သော ပြင်သစ်-အနောက်ဥရောပ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အမြင်များအပေါ် မည်ရွေ့မည်မျှ သိမှတ်ခံစား နားလည်နိုင်သည် ဆိုခြင်းတွင် တည်သော ကြောင့်လည်း ဖြစ်သည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်း၌တည်သော သိမှတ်ခံစား နားလည်နိုင်မှုများသည် လျစ်လျူရှုထား၍ ရနိုင်သောအချက်တစ်ရပ် မဟုတ်။ အနုပညာ ဖန်တီးတည်ဆောက်မှုတွင် စည်းရိုးမရှိဟု ဆိုလိုသော် ရနိုင်သည်။ အနုပညာလက်ရာ တစ်စုံတစ်ရာကို ရင်ဆိုင်ရသူ၊ ဖတ်ရှုသူ၊ ကြည့်မြင်သူ၊ နာခံသူ .. စသူများတွင်သော် စည်းရိုးရှိကြလေသည်။ ထို-စည်းရိုးများ-တွင် လူ့အဖွဲ့အစည်း အခြေခံဘာသာစကားနှင့် ဘာသာစကား အခြေခံသိမှုများမှာ အခရာ ဖြစ်လေသည်။

လွယ်ကူသော ဥပမာတစ်ခု ပေးလိုသည်။ 'သေခြင်း' 'သေဆုံးခြင်း' ဟူသော အသုံးအနှုန်းကို မည်သို့လက်ခံ နားလည်ကြသည်မှာ လူ့အဖွဲ့

အစည်း အခြေခံ ဘာသာစကားနှင့် ဘာသာစကားအခြေခံ သိမှုတွင် တည်၍ ကွာခြားသွားလေသည်။ သေခြင်းသည် သေခြင်းဟု လက်ခံ ကြသော ရုပ်ဝန်းနှင့် သေခြင်းသည် တမလွန်ဟုခေါ်သော အနေအထား သို့ ရောက်ရှိရန်အတွက်ဟု ချဲ့ထွင်ထားသည့် ဘာသာရေးအခြေခံ မှိုင်း လုံးကြီးများအောက်မှ သိမှတ်လက်ခံထားမှုတို့မှာ မတူ။ တမလွန်ကို မသိသော အနာဂတ်ဟု သိပင်သိသော်ငြားလည်း ပကတိ ရှိမှုကို လက်ခံ တတ်သော လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် မိမိ၏ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည်မှ ရှိနေမှုကို တန်ဖိုးထားသော လူ့အဖွဲ့အစည်းတို့၏အမြင်မှာ မတူညီနိုင်။ ထို -မတူ မှု-ကို အတင်းတူခိုင်း၍ မရနိုင်။ သို့ရာတွင် အားထုတ်၍ နားလည်နိုင် သည်။ ထိုသို့ နားလည်ရန်အတွက် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို လွှမ်းမိုးထား သော ဘာသာရေးအခြေခံ အဆုံးအမများကို သိရန် လိုသည်။ မတူညီသော ဘာသာရေးအခြေခံ အမြင်များကို မဆိုနှင့်။ တူညီသော ဘာသာရေးအခြေခံ အမြင်များအတွင်း၌ပင် လူသည် ထာဝရဘုရားသခင်၏ အလိုတော်ရှိ သည်နှင့်အညီသာ ဖြစ်သည်ဟု လက်ခံထားခြင်းနှင့် လူသည် ထာဝရ ဘုရားသခင်လက်အောက်မှာ လွတ်မြောက်သည်ဟူသော အမြင်နှစ်ခု၌ ပင် ကွာခြားလေသည်။ တွေးခေါ်ရှင် နီချု Fredrick Nietzsche 'ထာဝရဘုရား သေဆုံးသွားပြီ'ဟူသော အဆိုကို နားလည်ရန် ထို -လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ အခြေခံနှင့် အနေအထား- ကို မသိ၍ မဖြစ်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံမှ အတ္တဘဝ အမှန်ဝါဒ/ဝါဒီ Existentialism/Existentialistတို့၏ ထာဝရဘုရားသခင်နှင့် စပ်ဆိုင်သောအမြင် အခြေခံများကို မသိဘဲလျက် သူတို့၏ဆိုလိုရင်းမှာ မပေါ်နိုင်။ ဘလွန်ရှော၏ စာပေဆိုင်ရာ အထင်ကရ အရေးအသားတစ်ခုတွင် ပါဝင်ခဲ့သော Death ends in beingဆို သော အဆိုမျိုးကို တကယ်တမ်း (တကယ်တမ်း ..) နားလည်ရန်မှာ မလွယ်လှ။ ထို့ပြင် ဘလွန်ရှောနှင့် တွေးခေါ်ရှင် ဟိုက်ဒဂါ Martin Heidegger တို့ တင်ပြခဲ့သော ' တွေးခေါ်ရှင်(ဒဿနပညာရှင်)၏ သေဆုံးမှု' (ဆင်တူသယောင် ရှိသည့်) သဘောက ကွာခြားနေမှာလည်း နားလည်ရန် မလွယ်။ အကြောင်းတစ်ချက်မှာ သူတို့အမြင်တွင် တင်ပြခဲ့သော စာပေနှင့် သေဆုံးခြင်းတို့မှ တွေ့ကြုံ ခံစားသိရှိမှု၏ အခြေခံကို မမြင်နိုင်ကြသဖြင့် ဖြစ်ပေသည်။

ဤတွင် ဖော်ပြထားသော 'ကာလတစ်ခု၌ ဆောက်တည်ရာမဲ့' အရေးအသားကို အခြေပြုကာ အထိုက်အလျောက် တင်ပြလိုသည်။

ဤ-အရေးအသား-မျိုးမှာ မျိုးတူစုပြုကာ သတ်မှတ်လက်ခံရန် ခက်သော အရေးအသားမျိုး ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ၊ ဝတ္ထုပဲ .. ဆောင်းပါးပဲ .. ဘာဘာညာညာ သတ်မှတ်ရန် ခက်ခဲခြင်း ဖြစ်သည်။ အကြောင်းတစ်ချက်မှာ စာပေ (ဖော်ထုတ် ရေးသားတင်ပြမှုဆိုင်ရာ အမြင်) နှင့် စပ်လျဉ်းသော တင်ပြထားခြင်းများလည်း ပါဝင်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သို့ ဆိုရသော်လည်း၊ တင်ပြထားပုံမှာ ဝတ္ထုအရေးအသားသဘောမျိုး တင်ပြထားသည်။ ဝတ္ထုအနေဖြင့်၊ 'အစ' နှင့် 'အဆုံး'ဟု သတ်မှတ်ပြောဆိုလေ့ ရှိကြသည့် အနေအထားမှာ ရောထွေးနေသည်။ ဇာတ်ကြောင်းကို တင်ပြပြောဆိုနေသူ၏ မှတ်မိသမျှတို့မှာ လွင့်မျောနေသည်။ ဖော်ထုတ် တင်ပြထားသော အရာရာတို့မှာ မရေမရာ။ ထူးခြားမှု ရှိသော အကြောင်းတို့ကို တစ်စစီ ဖျင်ထုတ်လိုက်သဖြင့် နှီးနှောစရာ ဆွေးနွေးစရာရှိသည်များကို တားမြစ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားတော့သည်။ ဘလွန်ရှော ရေးသားထားပုံမှာ ဒဿနိကဗေဒ အခြေခံ ဆွေးနွေးမှုကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော်လည်း တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဒဿနိကအခြေခံများမှ ထွက်ပြေးနေပြန်သည်။ သို့ဖြစ်လေရာ၊ သူ၏အရေးအသားမှာ မျိုးတူစုပြု လက်ခံရန် အတွက် ခက်ခဲနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။ (စာပေကို ပညာရပ်အဖြစ် လေ့လာကြသော အပိုင်းတွင်) အရေးအသား၏ ခိုင်မာမှုအပေါ် သံသယရှိစရာ ဖြစ်လာတော့သည်။ ဖော်ထုတ်တင်ပြနေသူ (ဇာတ်ကြောင်းပြောနေသူ) ၏ မည်ရွှေမည်မျှ စစ်မှန်မှုကို သံသယဖြစ်စရာ ရှိလာသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ၊ မည်ရွှေမည်မျှ ဆင်ခြင်ခြင်း၏ ဘောင်အတွင်းမှ ဖြစ်နိုင်ပါသလဲ ဆိုသည်မှာ တွေးကြည့်စရာ ဖြစ်နေသည်။ သူ၏အရေးအသားထဲတွင် မည်ရွှေမည်မျှ တာဝန်ရှိသည်၊ လက်ခံနိုင်သည် ဆိုခြင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ဖော်ထုတ်ထားသည်ကို စာဖတ်ကျွမ်းသူများ သတိထားလာ မိကြပေမည်။ သူ့အရေးအသားသည် စာဖတ်သူကို ပါဝင်ပတ်သက်စေချင်သော အရေးအသားမျိုးဖြစ်သည်။ စာရေးသူကို တွဲခေါ်သွားသော အရေး ဖြစ်သည်။

ဘာသာစကား/ စာ အခြေခံ ရေးသားဖော်ထုတ်မှုတိုင်းမှာ တညီ

ဆောက်ကြရသည် 'ချည်း'ဟု ဆိုရမည်။ 'ကာလတစ်ခု၌ ဆောက်တည် ရာမဲ့'တွင်သော် ထို-အမြင်/အဆို-ကို ငြင်းပယ်ထားသည်ဟု ဆိုရမည်။ 'ကာလတစ်ခု၌ ဆောက်တည်ရာမဲ့'သည် ဘာသာစကား/စာတို့၏ စနစ် တစ်စုံတစ်ရာအားဖြင့် (အတွင်းမှ ..) တည်ဆောက်ထားပုံမျိုး မဟုတ်။ 'တည်ဆောက်ပုံမဲ့သော တည်ဆောက်မှုမျိုး'ဟု ဆိုရကောင်း၏။ အစတွင် စထားသော စာကြောင်းအချို့ကို အဆုံးပိုင်းနားတွင် ပြန်လည်ဖတ်ရှုလာ ရသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ၊ အစမရှိဟု ဆိုရပေတော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။ သို့ဖြစ်လေသော်၊ အဆုံး ရှိသလားဟု မေးရန်ရှိသည်။ အဆုံးလည်း မရှိ။ အဆုံးတွင်၊ 'ဇာတ်လမ်းတစ်ခု၊ တဲ့လား။ ဇာတ်လမ်းတွေ မရှိဘူး။ ဘယ် သော်မှ၊ ရှိမလာနိုင်တော့ဘူး'ဟူသော အရေးအသားဖြင့် အဆုံးသတ် လိုက်သည်။ ထို-စာကြောင်း-သည်ပင်လျှင် အဆုံးသတ်တစ်ခု မဟုတ်။ ထို့ပြင်၊ ရေးသားဖော်ထုတ်ထားသော အကြောင်းများ (ဇာတ်လမ်းဟု ယူလိုသော် ယူပါ) နှင့် စပ်ဆိုင်ကောင်းမှ စပ်ဆိုင်ပေမည်။ ထို-စာ ကြောင်း-မှာ၊ ရေးသားထားသော အရေးအသား၏ အပမှ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်နေသေးသည်။ အရေးအသားနှင့် တစ်နည်းတစ်ဖုံ စပ်ဆိုင်သော် လည်း တိုက်ရိုက်မစပ်ဆိုင်သောအကြောင်း ဖြစ်နိုင်နေသေးသည်။ အရေး အသားတွင် ဇာတ်ကြောင်း မရှိ။ ဖော်ထုတ် ရေးသားထားခြင်းမှ ရလဒ် တစ်စုံတစ်ရာ မပေါ်၊ မရ။ အရေးအသားမှာ တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ ပြန် လည် တင်ပြချက်များသာ ဖြစ်သည့်အပြင် ဆောက်တည်ရာမဲ့ ဖြစ်နေခြင်း ကိုလည်း ဖော်သည်။ ဆင်ခြင်တုံတရားကို တောင်းဆိုနေသော ရူးသွပ်မှု တစ်မျိုးပင်။ ဖော်ထုတ်တင်ပြနေသူ၏ 'ကျုပ်'မှာ ဘယ်က .. ဘယ်သူ ဘယ်ဝါ .. စသည့် 'ဖြစ်-ရှိနေခြင်း'ကို မည်သို့မျှ မဖော်နိုင်ခဲ့။ ဖော် ထုတ်တင်ပြနေသူနှင့် ရေးသားနေသူတို့၏ အတွေ့အကြုံများကို ပြန် လည် တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်သယောင်ရှိသည့်တိုင် ရေးသားသူသည် ဖော် ထုတ် တင်ပြနေသူပဲလားဟူသော မေးခွန်းကို ဖြေနိုင်ကြမည် မဟုတ်။

အရေးအသားကို ဖတ်ရှုရာတွင် (သတိထား ဖတ်ရှုလျှင်) မြင်လာနိုင် သော အချက်တစ်ခုမှာ မကြာခဏ မေးခွန်းထုတ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ မိမိ၏ ရှိနေခြင်း'အပေါ်တွင် မေးခွန်းထုတ်နေတတ်သည်။ အရေးအသားတစ်ခု

အနေဖြင့် ရေးသားထားခြင်းအပေါ် မေးခွန်းထုတ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ပြန်လည်သီကုံး ရေးသားထားခြင်းက ပြန်လည်သီကုံး ရေးသားထား၍ ဖြစ်နိုင်-မဖြစ်နိုင်ကို မေးခွန်းထုတ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း၊ ဝတ္ထုဇာတ်လမ်းတစ်ခုဟု ဆိုရန် ဘာမျှမရှိ။ ဇာတ်ကွက် မရှိ။ ဇာတ်ရှိန် တိုးခြင်း၊ ဇာတ်နာခြင်းကိစ္စများ မပါ။ အစ-အလယ်-အဆုံး သုံးပါးနှင့် ညီညွတ်ရမည်ဟု ဆိုခဲ့သော အယူအဆကို (ဤတွင်) မြေလှန်လိုက်သည်။ ဘလွန်ရှောအနေဖြင့် စနစ်တကျဖြစ်သော ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ကွက်ကို အားထုတ်ကာ ဆင်ပြလိုသော် ပြနိုင်သည်။ ထိုသို့မဆင်ဘဲ၊ သီးခြား အားထုတ်မှုတစ်မျိုးဖြင့် ဆင်ခြေစနစ်ကို အခြေမခံသောကြောင့် 'ကာလ တစ်ခု၌ ဆောက်တည်ရာမဲ့' အရေးအသားသက်သက်သည်ပင်လျှင် ဆောက်တည်ရာမဲ့ ဖြစ်နေတော့သည် (ဆောက်တည်ရာမဲ့ခြင်းမှာ ရူးသွပ် ခြင်း တစ်မျိုးဟု မြင်ကြစေချင်သည်)။ နေခြင်းနှင့် သေခြင်းမှာ တကူး တက တည်ဆောက်ထားခြင်းများ မဟုတ်ဟု ဖော်ထုတ်ထားသည်။ နေ ခြင်းနှင့် သေခြင်းမှာ ('ကာလတစ်ခု၌ ဆောက်တည်ရာမဲ့'တွင် ဖော်ထုတ် တင်ပြထားပုံအရ) ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းလှသော ဇာတ်လမ်းတစ်ခုထဲမှ ကြေကွဲစရာ နိဂုံးတစ်ခု ဟူ၍သာ ဆိုရပေမည်။ 'ကာလတစ်ခု၌ ဆောက် တည်ရာမဲ့'၏ အစပိုင်းနားတွင်ပင် 'ကျုပ်အတွက်တော့၊ အသက်ရှင်နေ ရတာဟာ အကန့်အသတ်မဲ့တဲ့ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ခြင်းရဲ့ အတွေ့အကြုံ။ သေငယ်ဇော မြောရတဲ့အခါမှာလည်း၊ ကျုပ်ဟာ အကန့်အသတ်မဲ့တဲ့ ကျေနပ်မှုကို ရလိမ့်မယ် ..'ဟု ဆိုထားသည်။ ထိုမျှ မကသေး။ သူ့လို နေခြင်းနဲ့ သေခြင်းကို လက်ခံတဲ့လူတွေ သိပ်မတွေ့ခဲ့ဘူးလို့ ဆိုသည်။ စင်စစ်၊ သူ ပြောချင်သည်မှာ သူ မဟုတ်သည့် -သူမှအပ ဖြစ်နေသည့်- လူများအကြောင်း။ ဖော်ထုတ် တင်ပြနေသူသည် သူ -မဟုတ်သည့် အခြားသူများအထဲတွင် ပျော်နေသည်။ ဆောက်တည်ရာမဲ့ ဖြစ်နေသည့် ကာလတစ်ခုထဲတွင် သူက ပိတ်ဆို့ ကြပ်ညပ်ခံနေချင်သည် မဟုတ်။ သူ့ဘဝ (ဖြစ်နေခြင်းနှင့် ဖြစ်နေရခြင်း) သည် အဖြစ်အပျက် အမျိုးမျိုး၊ အကြောင်းအရာ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ဖြစ်နေခြင်းသက်သက်ပင်။

ဝတ္ထု .. စသည်များအတွက် ဇာတ်လမ်း (သို့မဟုတ်၊ ဇာတ်ကြောင်း

.. စသည်များ) လိုအပ်တတ်လေသည်။ သီကုံးရေးသားသည်ဟူသော သဘောတွင် အစီအစဉ်နှင့် ဖွဲ့စပ်ပုံများမှာ (ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက် သည်ဖြစ်စေ ..) လိုအပ်နေတတ်သည်။ အဖွဲ့အစပ်တွင် ဆက်သွယ်မှု ရှိ နေခြင်းများမှာ အရေးအသား၏အတွင်းသား၌ တည်ရမည်ဟု မဆိုနိုင်။ အရေးအသားကို ဖော်ထုတ်တင်ပြနေသူက ထို-အပြုအမူများ-အတွက် သူ့တွင် တာဝန်ရှိနေသည်ဟု လက်ခံကာ ရေးသားလေသော် သီကုံးရေး သားထားခြင်း၏ တည်ဆောက်ထားပုံမှာ ပေါ်လာသည်။ ဘလွန်ရှော့ ၏ အရေးအသားမှာ ထိုသို့ မဟုတ်။ ဖတ်ရှုသူအတွက် လိုအပ်နေသော အနေအထားတစ်ရပ်ကို အရေးအသားအတွင်း၌ ဖော်ထုတ်တင်ပြကာ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်လေသည်။ ‘ကာလတစ်ခု၌ ဆောက်တည်ရာမဲ့တွင်’

ကျုပ်၊ အမေးခံရတယ်။ ‘တကယ်ဖြစ်တဲ့အတိုင်း’ ပြောစမ်းပါ။ တဲ့။ ဇာတ်လမ်းတစ်ခု၊ လား။ ကျုပ်က စပြီး ပြောလိုက်တာက၊ ဒီလို။ ကျုပ်က လူတော် ပညာတတ် မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်က ငတုံးတော့လည်း မဟုတ်ဘူး။ ပျော်ရွှင်စရာကို ကျုပ် သိခဲ့တယ်။ ဒါကတော့၊ တိုလွန်းတယ်။ ကျုပ်က ဇာတ်လမ်းတစ်ခုလုံးကို ပြောပြလိုက်တော့၊ သူတို့က နားထောင်နေတယ်။ ကြည့်ရ တာကတော့၊ စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေတာ၊ ပဲ။ အနည်းဆုံး တော့၊ အစပိုင်းကို စိတ်ဝင်စားနေကြတယ်။ ဒါပေတဲ့လည်း၊ အဆုံးပိုင်းကတော့ အားလုံးအတွက် အံ့အားသင့်စရာပဲ။ ‘အဲဒါ က၊ အစပဲ’လို့၊ သူတို့က ပြောကြတယ်။ ‘ကိုင်း၊ တကယ့်အချက် အလက်တွေကို ပြောစမ်းပါ’ တဲ့။ ဘာ၊ ပြောရမှာတဲ့တုံး။ ဇာတ် လမ်းက ပြီးသွားပြီပဲ။

ဤတွင်၊ စဉ်းစားကြည့်ရန် လိုသည်မှာ ‘ဘာကြောင့်၊ ရှေ့မဆက် နိုင်ရတာလဲ’ဟူသော အချက် ဖြစ်သည်။ စင်စစ် ဘလွန်ရှော့က သီကုံး ရေးသားထားသည်ဟူသော အပြုအမူကို တစ်စစီ ဖျင်ထုတ်လိုက်ခြင်း သာ ဖြစ်ပေသည်။ [ရှေ့တွင် ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ‘ကာလတစ်ခု၌ ဆောက်တည်ရာမဲ့သည်’ .. စာပေ (ဖော်ထုတ် ရေးသားတင်ပြမှု)နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တင်ပြထားခြင်းများလည်း ပါဝင်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ဟူသော အချက်ကို သတိရကြစေချင်သည်။ ထိုသို့ ဖျင်ထုတ်လိုက် သည့်အတွက် အရေးအသားများအဖြစ် ဖော်ထုတ်ရေးသားရာတွင် သီကုံး ရေးသားသည်ဟူသော သဘော/အပြုအမူတို့သည် ‘သီကုံး (ရေးသားခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း)’ တည်းဟူသော စနစ်တစ်စုံတစ်ရာ၏ ရှိနေခြင်းမှာ စနစ် တကျမရှိတော့ခြင်းသဘော ဆောင်သွားတော့သည်။ စနစ်တကျ မရှိလေ လျှင် အရေးအသား (နှင့်၊ အပြောအဆို) များအတွင်း၌ တာဝန်ရှိမှုအပိုင်း ကို ပြောဆိုရန် မလွယ်တော့။ ဆိုလိုသည်မှာ၊ ဥပမာ၊ အချက်အလက် တစ်ခု၏ မှန်ကန်ခြင်းအကြောင်းကို မည်သည့် အချက်အလက်ကမှ အထောက်အကူမပြုတော့။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ထို-အချက်အလက်- ၏ မမှန်ကန်မှု၊ မခိုင်မာမှုကို ပြောရန် မလွယ်တော့ချေ။ (ဒဿနိက ဗေဒ ပညာရပ်အခြေခံဖြင့် ဆိုလေသော် ဘလွန်ရှော၏ဆင်ခြေမှာ သိမှု ဗေဒ အခြေခံပြဿနာသာ ဖြစ်သွားလေသည်။ ရှိမှုဗေဒအတွက် နေရာ မရှိ။ ပြဿနာ မဟုတ်) ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်၊ အနေအထားတစ်ခုမှာ ‘ဘာ၊ ပြောရမှာတဲ့တုံး။ ဇာတ်လမ်းက ပြီးသွားပြီပဲ ..’ ဟူသော အနေအထား ဖြစ်သွားတော့သည်။ ဆက်၍ မရ။ ဆက်ရန် မလို။ သီကုံးရေးသား/ ပြော ဆိုခြင်း ဆိုသည်မှာ တကယ်တမ်းတွင် ‘ရှိနေရန် မလို’ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

‘ကာလတစ်ခု၌ ဆောက်တည်ရာမဲ့’ကို အခြေပြု၍ ရှင်းလင်းပြရန် အများ ရှိသည်။ စာဖတ်သူများ၏ စာဖတ်ရှိန်အတွက် အနှောင့်အယှက် လည်း ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်မည်ဟု မှန်းဆမိ၍ အရှည်အကျယ် ဆက် မရှင်းတော့ပါ။ (အချိန်ရသော်၊ ဆောင်းပါးဖြစ်စေ၊ စာအုပ်တစ်အုပ်ဖြစ်စေ ရေးသားနိုင်ရန် အားထုတ်ပါဦးမည်။) ‘ဆောက်တည်ရာမဲ့’သဘောကိုမူ စိုးစဉ်းမျှရှင်းပြထားချင်သည်။ ‘ကာလတစ်ခု၌ ဆောက်တည်ရာမဲ့’ အဆုံး နားတွင် ပြန်လည်တင်ပြ ပြောဆိုနေသူက ‘ကျုပ်ကတော့ မျက်လုံးကန်း မလိုတောင် ဖြစ်သွားတယ်။ အကြောင်းကတော့ ကျုပ်မျက်လုံးထဲမှာ တစ်ယောက်ယောက်က ဖန်ကွဲစတွေနဲ့ အကြည်လွှာကို ခွဲပစ်လိုက်၊ လို့’ ဟူ၍ ပြောပြခဲ့သည်။ ထို-အနေအထား-မှာ သူ၏ ကာလတစ်ခုအတွင်း မှ ဆောက်တည်ရာမဲ့ ဖြစ်သွားသော အနေအထား ဖြစ်သည်။ ထိုအပိုင်း

ကို ဖတ်ရင်း သဘောပေါက်လာကြမည် ထင်၏။ သူ၏ မမြင်ရသည် ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော မျက်လုံးမှ သူ မြင်နေရသည်များကို ပြောပြခဲ့သည်။ အလုံးစုံသော ခြောက်လှန့်နေမှုများ ရှိလာခဲ့သည်။ မမြင်ရသဖြင့် မသိ နိုင်။ မသိနိုင်သဖြင့် အလုံးစုံသော ရက်စက်ယုတ်မာမှုများကို မမြင်နိုင်။ ထောက်ထောက်ထားထား မပြောနိုင်။ မမြင်ရသော မျက်လုံးများကြောင့် ပြောနိုင်သည်မှာ ကာလတရားတစ်ခုအတွင်းက ဆောက်တည်ရာမဲ့နေမှု သာ ဖြစ်လေသည်။

ဤတွင်၊ အခြားဝတ္ထု နှစ်ပုဒ်အကြောင်းကို စိုးစဉ်းမျှ ရှင်းပြလို သည်။ ထို-ဝတ္ထု နှစ်ပုဒ်-မှာ 'ဒုက္ခသံသရာ'ဟု အမည်ပေးထားသော အရေးအသားအောက်မှ ဖြစ်သည်။ 'ဒုက္ခသံသရာ'ဆိုသည်မှာ အင်္ဂလိပ် ဘာသာစကားတွင် Vicious Circles ဟု ရေးသားထားသော စာလုံးကို မြန်မာဘာသာစကား ဘောင်အတွင်း (နားလည်လွယ်ရန်) ပြန်လည် ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်သည်။ Idyll ကို 'ဖန်တလဲလဲ ငြိမ်းအေးသာယာ' ဟူ၍လည်းကောင်း .. The Last Word ကို 'နောက်ဆုံးစကား' ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မြန်မာဘာသာဖြင့် ပြန်လည်ရေးသားပါသည်။ Idyll ဝတ္ထုကို ဘလွန်ရှော ကိုယ်တိုင်က ပျော်ရွှင်စရာ စိတ်ကူးတို့ရဲ့ နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းမှုဟု ဆင့်ပွားအမည်သဘောမျိုး ရေးခဲ့သည်။ ဝတ္ထုသည် အမည် ဖော်ပြထားသော (အခြားတစ်နည်း၊ အမျိုးအမည် မသိရသော) အရပ် ဒေသတစ်ခုတွင် အခြေခံထားသည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းအသစ်တစ်ခုအတွင်း သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သူတစ်ဦးအကြောင်း ဖြစ်သည်။ ဒဿနိကဗေဒ အခြေခံအရ ပြောဆိုလေ့ရှိကြသော ကာလ-ဒေသ၏ ဆက်သွယ်နေမှု အတွင်းရှိ 'လူ'၏အနေအထားကို သတိထားကာ ရှုမြင်ကြည့်ကြစေချင် သည်။ ဘလွန်ရှောသည် လူကို ဆင်ခြင်တုံတရား၏ အပြင်ဘက်မှ တည်ဆောက်ပြထားကြောင်း ရိပ်မိကောင်း ရိပ်မိလာကြမည်ဟု ထင် သည်။ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတည်း အတွင်း၌ 'လူစိမ်း' ဖြစ်နေရသည် ကိုလည်း မြင်မိကြပေမည်။ ထို-လူစိမ်း-အမြင်၊ သို့မဟုတ် လူ့အဖွဲ့ အစည်း၌ပင် သူစိမ်းပြင်ပြင် ဖြစ်နေရသောအမြင်ကို နောင် နှစ်ကာလ အတော်ကြာသောအခါ ကမူး Albert Camus က ဝတ္ထုတစ်အုပ်အဖြစ်

ထပ်မံ ရေးသားလာခဲ့ပြန်သည်။ ဤတွင်၊ တင်ပြလိုသော အချက်တစ်ခုမှာ အနောက်ဥရောပသားတို့ မြင်တတ်သော ထို-အမြင်မျိုး-မှာ လူတိုင်း မြင်နိုင်သော၊ လက်ခံနိုင်သော အမြင်မျိုး ဖြစ်ချင်မှ ဖြစ်မည်။ ဝတ္ထုကြောင်းကို ဖတ်၍ လွယ်လွယ်မြင်ကောင်းမှ မြင်နိုင်ပေမည်။ အလားတူပင်၊ 'နောက်ဆုံးစကား'ထဲမှ အမြင်များကိုလည်း နားလည်ကြည့်ရန် မလွယ်လှ။ အကြောင်းရင်းမှာ သူတို့၏ ဘာသာစကား - ထာဝရဘုရားသခင်- စီရင်ဆုံးဖြတ်သူ (တရားသူကြီး) -သင်ကြားပြသသူ (ဆရာ) ဟူသော အမြင်များတွင် တည်ကာ ရေးသားထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ မည်သို့ပင် ဆိုရစေကာမူ၊ စာဖတ်ကျွမ်းကျင်သူများအနေဖြင့် သိသာမြင်သာပါသည်။ မိမိတို့၏ သိမှုတစ်ခုတည်းတွင် ဘောင်ခတ် ချုပ်တည်းကာ ဖတ်ရှုရန်မှာမူ၊ မသင့်။ ဥပမာ၊ မျှော်စင်ဟူသော အညွှန်းတွင် သူတို့၏အမြင်/အယူအဆထဲမှ ဘေဘယ်မျှော်စင်အကြောင်းကို စိုးစဉ်းမျှ သိလေသော် ဖော်ထုတ်တင်ပြထားသော အရေးအသားကို ပို၍ ဆုပ်ကိုင်ကြည့်နိုင်ပေမည်။

ဘလွန်ရှော၏ ဖော်ထုတ်တင်ပြမှုနှင့် ပြန်လည်တင်ပြမှုတို့ကို စာဖွဲ့ပုံ (စာဖွဲ့ပုံဆိုသည်မှာ Poeticsကို လွယ်လွယ်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ Poetics/Poetic languageဆိုသည်မှာ အမြဲတမ်းကဗျာနှင့်သာ ဆိုင်သည်ဟု လက်ခံထား၍ မရ။ ကန့်သတ်၍ ရှုမြင်လက်ခံကြရန် မဟုတ်။ ကဗျာဘာသာစကားဟု ယတိပြတ် မဆိုနိုင်။ ရှေးက 'ကဗျာဆန်ဆန် ရေးသားသည်'ဟု ခေါ်သော အရေးအသားသာလျှင် ဖြစ်သည်) မှာ ပုံစံသစ် ဖြစ်သည်။ ထို-ပုံစံ-ကို လိုက်၍ (မှီ၍) ဥရောပ ပို့(စ)မော်ဒန် အရေးအသားများ ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဘလွန်ရှော၏ ရောဂါ ကူးစက်သွားကြတော့သည်ဟူ၍ ပညာရှင်တို့က ဆိုခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့်၊ ဖော်ထုတ်တင်ပြနေသူ၏ နေရာကို လျှော့ပေါ့ တင်ပြကာ ဖော်ပြပုံမျိုး ဖြစ်လေသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ၊ အစဉ်အလာ အရေးအသားများတွင် (အထူးသဖြင့်၊ ဝတ္ထုအရေးအသားများတွင်) ဇာတ်ကောင်၏ ရှိနေမှုက အဓိကနေရာယူကာ (သို့မဟုတ်၊ ပေးကာ) ရေးသားတတ်ကြသည်။ ဥပမာ၊ 'ကာလတစ်ခု၌ ဆောက်တည်ရာမဲ့'တွင် မဆင်းရဲဘူး-မချမ်းသာဘူးဟူသော အနေအထား

တစ်ခုကို ပြထားသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပြထားခြင်းသည်ပင် အရေးအသားထဲမှ ဖော်ထုတ်တင်ပြနေသူ၏ အနေအထားကို ချုံ့နိုင်သရွေ့ (သို့မဟုတ်၊ လျှော့နိုင်သရွေ့) ချုံ့ခြင်း၊ လျှော့ခြင်း ပြုလိုက်သည်သာ ဖြစ်သည်။ ဖတ်သူသည် ထို-အနေအထားအထဲ-မှ လိုက်ပါသွားရန်သာ ဖြစ်လေသည်။ ဘလွန်ရှော၏ စာပေအမြင်တစ်ခုမှာ ရေးသူနှင့် ဖတ်သူတို့၏ ဆုံစည်းပေါင်းစုသွားသည့်အမြင် ဖြစ်ပေသည်။ ရေးသားထားခြင်း တစ်စုံတစ်ရာကို ဖတ်သူက ဖတ်ပြီး ဖန်တီးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ တကယ့်စာရေးသူမှာ စာဖတ်သူဖြစ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဤနေရာတွင်၊ သတိထား၍ ဖတ်ရှုစေချင်သော အချက်တစ်ခုမှာ ‘အပိုင်းအစ’များ Fragments အဖြစ် ရေးသားခြင်းပုံစံ ဖြစ်သည်။ နားလည်ခြင်း၊ သဘောပေါက်ခြင်း ဆိုသည်များမှာလည်း ဆက်စပ်ကြည့်နိုင်သော သိမှု၏ သဘောမှ ကင်းပကာ မတည်နိုင်ကြောင်းကို သတိရှိမိကြစေချင်သည်။

စာရေးသူများ၊ စာရေးချင်သူများအနေဖြင့် ဘာသာစကားအခြေခံအရေးအသား၏ ‘အနက်’ ကို မည်သို့သဘောရပါမည်လဲဟူသော အချက်အပေါ် စဉ်းစားကြည့်လိုက စဉ်းစားကြည့်နိုင်ရန် ဘလွန်ရှော၏ စာပေဆိုင်ရာ အရေးအသားတစ်ခုမှ စာကြောင်းအချို့ ကောက်နုတ်ပြလိုသည်။ ၎င်းမှာ

ယုတ္တိနည်းလမ်းတကျ ရေးထားတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တေးဂီတအဖွဲ့အစပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ဖတ်တဲ့အခါတွေမှာတော့ ဘာသာစကားရဲ့ ယေဘုယျကျတဲ့ အနက်တွေကိုပဲ ကျုပ်ယူတယ်။ .. ကျုပ် ရေးတဲ့အခါမှာတော့ ဘာသာစကားအတွက် ယေဘုယျအနက် ဖြစ်အောင် ကျုပ်က ရေးရမှာ။ ဒီ၊ အနေအထားတွေရဲ့ မတူညီတဲ့ အတွက် ကျုပ်က ကျုပ် စွမ်းနိုင်သမျှနဲ့ ဆိုလိုတဲ့အနက် အပေါက် နိုင်ဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ရတော့တာပဲ။ ..

(‘စိုးထိတ်နေခြင်းမှ ဘာသာစကားသို့’ .. မှ)

ဟူ၏။

ဘလွန်ရှော၏ ဝတ္ထုသုံးပုဒ်ကို မြန်မာဘာသာအားဖြင့် ပြန်လည်